

16 Δεκεμβρίου, 1994

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΝΙΚΟΥ ΡΟΥΣΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΙΔΑΛΙΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 252/94)

Δήμοι και Κοινότητες — Εισφορά κοινοτικών υπηρεσιών — Επιβολή μειωμένης εισφοράς με νέα απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου αποτελεί νέα εκτελεστή διοικητική απόφαση με την οποία ανακαλείται προηγούμενη απόφασή του — Μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή — Δεν αποτελεί βεβαιωτική απόφαση αφού αφορά σε μειωμένο ποσό εισφοράς. 5

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Προσφυγή — Γραμματικό λάθος στην αίτηση της προσφυγής θεραπεύεται εφόσον είναι ευκρινές ότι προσβάλλεται συγκεκριμένη διοικητική απόφαση. 10

Φυσική Δικαιοσύνη — Χρηστή Διοίκηση — Επιβάλλεται όπως αιτιολογείται επαρκώς έστω και λακωνικά διοικητική απόφαση που επιβάλλει εισφορά κοινοτικών υπηρεσιών — Μόνο η ειδοποίηση επιβολής του ποσού της εισφοράς χωρίς οποιαδήποτε αιτιολογία, καθιστά τον ακυρωτικό έλεγχο αδύνατο. 15

Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της την απόφαση του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου με την οποία της επιβλήθηκε, μετά από ένστασή της που είχε υποβάλει ενώπιόν του, μειωμένη εισφορά για κοινοτικές υπηρεσίες από £60 σε £50. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

(1) Το Συμβούλιο εξέτασε την ένσταση της αιτήτριας και αποφάσισε, όπως ζητά αναφέρεται σ' αυτή, να ελαττώσει τα δικαιώματα ετήσιας 25

5 εισφοράς για κοινοτικές υπηρεσίες από £60,- σε £50,-. Υπό τις περιστάσεις αυτές, είναι φανερό πως το Συμβούλιο ανακάλεσε την αρχική του απόφαση και έλαβε νέα αναθεωρημένη απόφαση, την οποία και κοινοποίησε στην αιτήτρια στις 20.1.94. Αυτή η απόφαση είναι προϊόν άσκησης διοικητικής λειτουργίας από όργανο το οποίο ενεργεί στη σφαίρα δημοσίου δικαίου και παράγαγε νομικό αποτέλεσμα με άμεση νομική ισχύ. Είναι συνεπώς μια εκτελεστή διοικητική πράξη η οποία ορθά προσβάλλεται με την προσφυγή αυτή. Η πράξη αυτή δεν είναι βεβαιωτική. Διαφέρει από την πρώτη ως προς το ποσό της εισφοράς.

10 Αφού η πράξη αυτή είναι μια νέα εκτελεστή διοικητική πράξη, η προσφυγή δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι εκπρόθεσμη, γιατί προσβάλλει αυτή την πράξη μέσα στα χρονικά πλαίσια των 75 ημερών.

15 (2) Όσον αφορά τον ισχυρισμό πως η προσφυγή επειδή προσβάλλει φορολογία "κοινωνικών υπηρεσιών", θα πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορά ανύπαρκτη φορολογία, το Δικαστήριο συμφωνεί με την εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας, πως ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί, γιατί πρόκειται περί γραμματειακού λάθους.

20 (3) Όσον αφορά την ουσία της προσφυγής, είναι εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση των Άρθρων 24 και 179, του Περί Χωριών (Διοίκηση και Βελτίωση) Νόμου Κεφ.243 δεδομένου ότι το Συμβούλιο αυθαίρετα και χωρίς καμιά δικαιολογία επέβαλε στην αιτήτρια την αναφερθείσα φορολογία. Επίσης ισχυρίζεται ότι η απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση των κανόνων χρηστής διοίκησης και ότι η εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας βρίσκει σύμφωνο το Δικαστήριο. Το μόνο στοιχείο που υπάρχει σχετικά με τη λήψη της επίδικης απόφασης, είναι η ειδοποίηση για την επιβολή του αναθεωρημένου τέλους της 25 20.1.94. Δεν υπάρχει κανένα άλλο στοιχείο που να αιτιολογεί την απόφαση και συνεπώς δεν μπορεί να ασκηθεί οποιοσδήποτε ουσιαστικός έλεγχος ως προς τα εχέγγυα της τήρησης των κανόνων της 30 χρηστής διοίκησης. Υιοθετείται δε πλήρως τα όσα λέχθηκαν αναφορικά με το θέμα της αιτιολογίας και της χρηστής διοίκησης που αναφέρθηκαν στην υπόθεση *Φίλιππος Δημητρίου & Υιοί Λτδ ν. Δήμου Λεμεσού*.

40 Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Φίλιππος Δημητρίου και Υιοί Λτδ ν. Δήμου Λεμεσού (1992) 4 Α.Α.Δ.

1150,

Constantinides v. EAC (1982) 3 C.L.R. 798,

Lami Groves Ltd v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2378,

5

M.J. Louisides and Sons Ltd v. Municipality of Limassol (1988) 3 C.L.R. 1017.

Προσφυγή

10

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου, με την οποία επιβλήθηκε στην αιτήτρια, ετήσια εισφορά για κοινοτικές υπηρεσίες ανερχόμενη στο ποσό των ΛΚ50,-.

A. Παπαχαραλάμπους & Π. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

15

E. Οδυσσέως, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια με την παρούσα προσφυγή προσβάλλει την εγκυρότητα της απόφασης του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου (που στο εξής θα αναφέρεται το Συμβούλιο), να της επιβάλει ετήσια εισφορά για κοινοτικές υπηρεσίες ανερχόμενη στο ποσό των £50,-. Η απόφαση αυτή της κοινοποιήθηκε με ειδοποίηση ημερ. 20.1.94.

25

Η αιτήτρια κατά τη διάρκεια του 1993, ήταν κάτοχος κτήματος εκτάσεως 4 στρεμμάτων περίπου, στην περιοχή του Συμβουλίου, το οποίο της επέβαλε ετήσια εισφορά για κοινοτικές υπηρεσίες, ανερχόμενη στο ποσό των £60,-, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 24(η)(ι) του Νόμου, Κεφ. 243.

30

Μετά την κοινοποίηση και συγκεκριμένα την 1.12.93, η αιτήτρια υπέβαλε ένσταση στο Συμβούλιο. Ακολούθως, με επιστολή του ημερ. 20.1.94, το Συμβούλιο πληροφόρησε την αιτήτρια ότι η ένστασή της εξετάστηκε και αποφασίστηκε όπως τα δικαιώματα ετήσιας εισφοράς για κοινοτικές υπηρεσίες, ελαττωθούν από £60,- σε £50,-. Επίσης αναφέρθηκε στην αιτήτρια ότι δεν θα πληρώσει πρόσθετη επιβάρυνση εκ 25% αν διευθετήσει το λογαριασμό της το συντομότερο (βλ. Τεκμήριο "Α" στην Αίτηση).

35

40

Σαν αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Ο δικηγόρος του Συμβουλίου με την ένσταση που καταχώρησε, εγείρει τρεις προδικαστικές ενστάσεις:

- 5 “α) Ότι η παρούσα προσφυγή είναι εκπρόθεσμη.
- β) Ότι το τεκμήριο Α, που επισυνάπτεται στην Αίτηση, δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη που δύναται να προσβληθεί με προσφυγή δυνάμει του άρθρου 146 του Συντάγματος.
- 10 γ) Ότι η παρούσα προσφυγή αφορά ανύπαρκτη φορολογία, περί ‘κοινωνικών υπηρεσιών’ που το καθ’ ου η Αίτηση Συμβούλιο ουδέποτε επέβαλε, ούτε είχε εξουσία από τον σχετικό νόμο να επιβάλει.”

15 Όσον αφορά την πρώτη και δεύτερη προδικαστική ένσταση, είναι η εισήγηση του δικηγόρου του Συμβουλίου ότι, ο Νόμος Κεφ. 243, δεν προβλέπει για τη δυνατότητα υποβολής ένστασης, αλλά σύμφωνα με το άρθρο 54(1), παν πρόσωπο που έχει παράπονο από την επιβολή ή καταλογισμό οιοδήποτε ποσού πέραν των πέντε λιρών, δύ-

20 νεται εντός δέκα ημερών από της ημερομηνίας κοινοποίησης της απόφασης του Συμβουλίου, να υποβάλει προσφυγή στον Υπουργό Εσωτερικών μέσω του Επάρχου. Τέτοια προσφυγή ουδέποτε υποβλήθηκε από την αιτήτρια, παρά μόνο η ένσταση προς το Συμβούλιο, το οποίο δεν είχε υποχρέωση να την εξετάσει, γιατί ήταν άγνωστη

25 από το νόμο. Ως εκ τούτου το Τεκμήριο “Α” που επισυνάφθηκε στην αίτηση, θα πρέπει να θεωρηθεί μια χαριστική μείωση της επιβληθείσας στην αιτήτρια εισφοράς και όχι νέα εκτελεστή πράξη. Η εκτελεστή διοικητική πράξη, ανάφερε, είναι η απόφαση του Συμβουλίου που της επέβαλε αρχικά το ποσό των £60,-, που πρέπει να λήφθηκε

30 κατά ή πριν την 1.12.93, μια και η ένσταση υποβλήθηκε την 1.12.93. Ακόμα ο δικηγόρος του Συμβουλίου αναφέρει, ότι δεν τέθηκαν ενώπιον του Συμβουλίου νέα στοιχεία ή γεγονότα για επανεξέταση της πρώτης του απόφασης. Για τους πιο πάνω λόγους και δεδομένου ότι η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 30.3.94, εισηγήθηκε ότι η προσφυγή

35 είναι εκπρόθεσμη.

Όσον αφορά την τρίτη προδικαστική ένσταση, είναι η εισήγηση του δικηγόρου του Συμβουλίου ότι η προσφυγή αφορά ανύπαρκτη φορολογία περί “κοινωνικών υπηρεσιών”.

40 Ο δικηγόρος της αιτήτριας αντέκρουσε τους ισχυρισμούς του δικηγόρου του Συμβουλίου.

Είναι γεγονός πως σύμφωνα με το Νόμο, Κεφ. 243, δεν προβλέ-

πεται ένσταση κατά της ετήσιας εισφοράς αλλά μόνο ιεραρχική προσφυγή στον Υπουργό Εσωτερικών. Η αιτήτρια αντί να πράξει τούτο καταχώρησε ένσταση στο Συμβούλιο. Το Συμβούλιο όμως, επανεξέτασε το θέμα και αποφάσισε να μειώσει την εισφορά αυτή από το ποσό των £60,- στο ποσό των £50,-. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε, όπως διαφαίνεται από την επιστολή ημερ. 20.1.94 προς την αιτήτρια, (Τεκμήριο Α στην αίτηση), δεν υποδηλοί πως το Συμβούλιο ενήργησε χαριστικά έναντι της αιτήτριας και προέβη στη μείωση της εισφοράς. Απεναντίας, από το κείμενο της επιστολής αυτής, φαίνεται ότι το Συμβούλιο εξέτασε την ένσταση της αιτήτριας και αποφάσισε, όπως ρητά αναφέρεται σ' αυτή, να ελαττώσει τα δικαιώματα ετήσιας εισφοράς για κοινοτικές υπηρεσίες από £60,- σε £50,-. Υπό τις περιστάσεις αυτές, είναι φανερό πως το Συμβούλιο ανακάλεσε την αρχική του απόφαση και έλαβε νέα αναθεωρημένη απόφαση, την οποία και κοινοποίησε στην αιτήτρια στις 20.1.94. Αυτή η απόφαση είναι προϊόν άσκησης διοικητικής λειτουργίας από όργανο το οποίο ενεργεί στη σφαίρα δημοσίου δικαίου και παρήγαγε νομικό αποτέλεσμα με άμεση νομική ισχύ. Είναι συνεπώς μια εκτελεστή διοικητική πράξη η οποία ορθά προσβάλλεται με την προσφυγή αυτή. Η πράξη αυτή δεν είναι βεβαιωτική. Διαφέρει από την πρώτη ως προς το ποσό της εισφοράς.

Αφού η πράξη αυτή είναι μια νέα εκτελεστή διοικητική πράξη, η προσφυγή δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι εκπρόθεσμη, γιατί προσβάλλει αυτή την πράξη μέσα στα χρονικά πλαίσια των 75 ημερών.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό πως η προσφυγή επειδή προσβάλλει φορολογία "κοινωνικών υπηρεσιών", θα πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορά ανύπαρκτη φορολογία, συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας, πως ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί, γιατί πρόκειται περί γραμματειακού λάθους. Στην αίτηση της αιτήτριας, παρ' όλον ότι προσβάλλεται φορολογία "κοινωνικών υπηρεσιών" ενώ πράγματι θα έπρεπε να είχε προσβληθεί η φορολογία "κοινωνικών υπηρεσιών", εν τούτοις είναι διάχυτο από την ειδοποίηση που της στάληκε από το Συμβούλιο στις 20.1.94 και που επεσύναψε και αναφέρεται σ' αυτή στην αίτησή της, ότι προσβάλλει τη φορολογία κοινοτικών υπηρεσιών που της επιβλήθηκε και όχι την άγνωστη από το νόμο φορολογία.

Όσον αφορά την ουσία της προσφυγής, είναι εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση των άρθρων 24 και 179, δεδομένου ότι το Συμβούλιο αυθαίρετα και χωρίς καμιά δικαιολογία επέβαλε στην αιτήτρια την αναφερόμενη φορολογία. Επίσης ισχυρίζεται ότι η απόφαση λήφθηκε κατά πα-

5 ράβαση των κανόνων χρηστής διοίκησης και ότι στην παρούσα υπό-
θεση το μόνο στοιχείο που υπάρχει για τη λήψη της απόφασης είναι
η ειδοποίηση για την επιβολή του αναθεωρημένου τέλους και ανα-
φέρθηκε στην υπόθεση *Φίλιππος Δημητρίου και Υιοί Ατδ ν. Δήμου*
10 *Λεμεσού* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1150, όπου το Δικαστήριο αποφάσισε ότι η
ειδοποίηση δεν ήταν αρκετή για να αιτιολογήσει τη λήψη της απόφα-
σης. Ελλείπει οιοδήποτε άλλου στοιχείου, ανάφερε, που να στοι-
χειοθετεί την απόφαση και το αιτιολογικό της, δεν μπορεί να ασκη-
θεί οιοσδήποτε δικαστικός έλεγχος ως προς τα εχέγγυα της τήρησης
των κανόνων της χρηστής διοίκησης, διαπίστωση που καθιστά στην
απόφαση τρωτή και υποκείμενη σε ανύρωση.

15 Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου, απαντώντας τους
ισχυρισμούς του δικηγόρου της αιτήτριας, ανάφερε ότι η φύση της
φορολογίας είναι τέτοια, ώστε δεν είναι δυνατό κάθε επιβολή να αι-
τιολογείται πλήρως και αναφέρθηκε στις αποφάσεις *Constantinides*
ν. *EAC* (1982) 3 C.L.R. 798, *Lami Groves Ltd v. Republic* (1986) 3
C.L.R. 2378, *M.J. Louisides and Sons Ltd v. The Municipality of*
20 *Limassol* (1988) 3 C.L.R. 1017.

Η εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας με βρίσκει σύμφωνο.
Όπως και στην υπόθεση *Φίλιππος Δημητρίου & Υιοί Ατδ* (ανωτέ-
ρω), έτσι και στην παρούσα υπόθεση, το μόνο στοιχείο που υπάρχει
25 σχετικά με τη λήψη της επίδικης απόφασης, είναι η ειδοποίηση για
την επιβολή του αναθεωρημένου τέλους της 20.1.94. Δεν υπάρχει κα-
νένα άλλο στοιχείο που να αιτιολογεί την απόφαση και συνεπώς δεν
μπορεί να ασκηθεί οποιοσδήποτε ουσιαστικός έλεγχος ως προς τα
εχέγγυα της τήρησης των κανόνων της χρηστής διοίκησης. Δεν θα
επαναλάβω τα όσα λέχθηκαν στην προαναφερθείσα απόφαση σχετι-
κά με το θέμα της αιτιολογίας και της χρηστής διοίκησης. Είναι αρ-
30 κέτο να αναφέρω ότι τα υιοθετώ πλήρως.

Ως προς την εισήγηση του δικηγόρου του Συμβουλίου ότι η φύση
της φορολογίας είναι τέτοια ώστε να μην είναι δυνατό κάθε επιβολή
35 να αιτιολογείται πλήρως, συμφωνώ και τούτο έχει νομολογηθεί.
Όμως στην υπό κρίση απόφαση δεν υπήρξε καμιά αιτιολογία και συ-
νεπώς η αρχή αυτή δεν εφαρμόζεται στην παρούσα υπόθεση.

40 Υπό τις περιστάσεις, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι τρωτή και
κατά συνέπεια ακυρώνεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.